

Ponentino català

Dm, 10/05/2011 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

En tots els territoris on es parla català el vent de ponent té molt mala fama. Entre altres coses, és sec i traïdor. “*Any de ponent, any dolent*”. A Catalunya la seva mala reputació va més enllà de la rosa dels vents: “*De ponent, ni gent ni vent*”. A Menorca es diu “*Vent ponent, fa fugir tota sa gent*”. I a València, “*Ponent, l’aigua freda i el vi calent*”. Hi ha molts refranys que demostren que aquest vent, i tot allò que ve del nostre Occident, no acaba de ser ben paït...

I a Roma? Doncs, aquí és tot el contrari. El vent de ponent s’associa a benestar. I es pensa de seguida en la brisa que a l’estiu, a vegades, refresca les primeres hores de la tarda. Els romans en diuen *ponentino*. El diminutiu per si sol ja és afectiu.

Durant la beatificació de Joan Pau II no va fer especialment calor, però va ser benèfic una mena de *ponentino*, un aire provinent de Catalunya que feia molt de temps que no bufava per aquesta ciutat eterna.

La delegació del govern de la Generalitat de Catalunya era d’alt nivell: la Vicepresidenta Joana Ortega, el Secretari d’Afers Exteriors, Senén Florensa, el Director d’Afers Religiosos, Xavier Puigdollers. Per part del govern, representant el Parlament, hi havia la diputada Glòria Renom, i el Congrés, les diputades Conxita Tarruella i Montserrat Surroca. “*¿Hay mucho catalán, no?*”, va comentar algú a la recepció posterior a la beatificació.

Però el ponentino català no es mesura només en la quantitat i nivell dels representants polítics, sinó en la voluntat expressa a Roma de revifar les relacions amb la Santa Seu, unes relacions que en les dues legislatures anteriors havien arribat a una via morta de la mà del tripartit. Un gest ben explícit va ser el tancament de la Delegació de la Generalitat a Roma per part del govern Maragall.

Les relacions amb la Santa Seu no s’han d’entendre només amb un caràcter exclusivament religiós. Aquest petit estat compta gairebé amb dos-cents ambaixadors d’arreu del món i des del punt de vista geopolític és un centre per on flueix moltíssima informació. I alhora, una vitrina per a cada país que hi és representat. Durant els anys del tripartit, no s’ha volgut entendre això ni s’ha

aplicat una política conseqüent. Tot va en detriment del país.

El *ponentino*, seny i rauxa. És agradable, espumejant, no causa estralls, tonifica, aireja. Benvingut sigui.